

ZARZĄDZENIE Nr 229 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 18 września 1957 r.

w sprawie zmniejszenia zużycia acetyleny rozpuszczonego.

Nieproporcjonalny wzrost zapotrzebowania na acetylen rozpuszczony (w butlach) spowodowany jest nieoszczędną gospodarką przedsiębiorstw stosujących acetylen rozpuszczony przy pracach, przy których technicznie możliwe jest użycie wytwornic acetylenowych stałych lub przenośnych. Celem ograniczenia nadmiernego zużycia acetyleny rozpuszczonego zarządza się, co następuje:

§ 1. Zakazuje się stosowania acetyleny rozpuszczonego:

- 1) w warsztatach posiadających ponad 10 stanowisk spawalniczych gazowych:
 - a) z dniem 1 stycznia 1958 r., jeżeli warsztaty te mają zainstalowane wytwornice centralne lub przenośne,
 - b) z dniem 1 stycznia 1959 r., jeżeli warsztaty te nie mają jeszcze zainstalowanych wytwornic stałych lub przenośnych,
- 2) z dniem 1 stycznia 1958 r. w warsztatach posiadających mniej niż 10 stanowisk spawalniczych gazowych w razie możliwości zasilania tych stanowisk z wytwornic acetylenowych przenośnych,
- 3) przy cięciu materiałów na złom i przy innych pracach rozbiórkowych,
- 4) a) przy pracach przygotowawczych na zapleczu budowy (bazach pomocniczych) i na placach montażu,
b) przy pracach spawalniczych na obiektach nie wyższych niż 12 m, jeżeli obiekt poprzedzielany jest stopami lub podestami usługowymi.

§ 2. Przesunięcie terminów ustalonych w § 1 pkt 1 lit. b) i 2 dopuszczalne jest jedynie w razie niemożności uzyskania przydziału odpowiedniej wytwornicy acetylenowej od Biura Zbytu Gazów Technicznych, Materiałów i Sprzętu Spawalniczego w Katowicach. Niemożność uzyskania przydziału oraz ustalenie późniejszego terminu przydziału powinno stwierdzić wymienione Biuro.

§ 3. Stosowanie acetyleny rozpuszczonego jest dopuszczalne:

- 1) przy spawaniu elementów konstrukcyjnych, rurociągów, zbiorników i przy innych pracach, przy których zużywany jest acetylen w butlach,
 - a) gdy tego wymagają odpowiednie instrukcje technologiczne,
 - b) gdy potrzebny jest acetylen pod wysokim ciśnieniem, a warsztaty nie dysponują odpowiednimi wytwornicami acetylenowymi, jak np. do hartowania powierzchniowego, do cięcia grubych bloków, cięcia pod

wodą, zgrzewania, spawania żeliwa, metalizacji natryskowej itp.,

- 2) przy pracach remontowych i rozbiórkowych prowadzonych w wysokiej temperaturze i na dużych wysokościach, jak np. przy remontach urządzeń hutniczych (wielkich pieców, stalowni, koksowni itp.) oraz w przypadkach usuwania skutków wypadków w transporcie kolejowym.

§ 4. Jeżeli jest to technicznie możliwe i ekonomicznie uzasadnione, stosować należy zamiast spawania acetylenowego spawanie elektryczne.

§ 5. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Ciężkiego do:

- 1) opracowania dokumentacji technicznej wytwornic stałych wysokociśnieniowych oraz rozpoczęcia produkcji:
 - a) wytwornic o wydajności 16.000 litrów na godzinę, z tym że prototyp należy wyprodukować w pierwszym kwartale 1958 r., a serię pilotową — 5 sztuk — w pierwszym kwartale 1959 r.,
 - b) wytwornic o wydajności 25.000 litrów na godzinę, z tym że prototyp należy wyprodukować w trzecim kwartale 1958 r., a serię pilotową — 5 sztuk — w czwartym kwartale 1959 r.,
- 2) zapewnienia większej produkcji wytwornic acetylenowych i przenośnych oraz wytwornic typów wymienionych w pkt 1 w przyszłych latach w ilościach uzgodnionych z Ministrem Przemysłu Chemicznego.

§ 6. Zobowiązuje się Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy do bezzwłocznego zorganizowania w podległych mu spółdzielniach produkcji wytwornic acetylenowych w ilościach uzgodnionych z Ministrem Przemysłu Chemicznego.

§ 7. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Chemicznego do produkcji karbidu handlowego właściwej jakości o granulacji 4/7, 7/15, 15/25, 25/50, 50/80 w ilościach zapewniających pełne pokrycie zapotrzebowania w kraju.

§ 8. Inwestycje związane z instalacją stałych wytwornic acetylenowych powinny być realizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami z kredytów krótkoterminowych udzielanych przez banki finansujące eksploatację.

§ 9. Wykonanie niniejszego zarządzenia porucza się zainteresowanym ministrom.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki” Księgarnia Prawno-ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, Kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszyźnie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemysłu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.